

ролина, Виргиния, Пенсилвания, Нью-Джерси, Нью-Йоркъ и нова Холландия. Градоветъ Портсмутъ, Суфолкъ, Нью-Хованъ, Фарифьель, Норвалкъ, Чарлстонъ, Фалмутъ, Норфолкъ, Кингстонъ, Бедфортъ, Елгарбургъ, Германфлатъ, бѣхъ обсадени и послѣ запалени. Туй бѣше малко: Хенрихъ Клинтонъ, като са подкрепя изъ Европа, залови са пакъ да напада повече не въ центра на Съединенитѣ Щати, дѣто до тогазъ му бъркаше Вашингтонъ, но отъ южната страна на Америка, отъ дѣто той не очакваше да са срѣщне никъква спѣнка. Той трѣгнѣ на югъ за да са съедини съ лордъ Корнвалиса, който завладѣ двѣтъ Каролини твърдѣ скоро.

Сега за Америка бѣше необходима дѣйствителната помощъ на Франца, на която флотата са повече показваше а не работяше твърдѣ по бреговетѣ на Америка. Генералъ Лафаетъ са сблѣжи съ Вашингтона и го направи свой приятель. Това спечели довѣршенността на конгреса чрезъ великодушната си преданность и чрезъ услугитѣ си, чрезъ които принесе голѣма полза на американцитѣ. Лафайетъ дойде въ Европа съ цѣль да иска наедно съ Франклина, повече дѣятелно участие отъ страна на Франца. Американскій пълномощникъ, Франклинъ, незабравяше интереситѣ на своята страна и внимателно поддържаше еднодушие между нея и нейнитѣ съюзници. Единодушието той считаше необходимо за оздравяванъето на нейната побѣда.

Той отхвърли седемгодишното примирие което му предложи лордъ Нортъ чрезъ Давида Гертлея, който са надѣваше по този начинъ да раздѣли Америка отъ Франца за да може